

Sıtkı Şükürer

Yeni paradigma

12 Ağustos 2018

Yazdır Yazı Tipi

FETÖ tasfiyesi çok kapsamlı tutuluyor.

Hani en küçük bir riske bile kapı aralığı bırakılmıyor.

Bir anlamda iktidara göz diken, ülkeyi yönetmeye kalkan dini cemaatlere gözdağı veriliyor.

FETÖ mücadelesi tüm hızıyla sürerken, yanı sıra Adnan Hoca'cılara da operasyon başlatıldı.

Tüm 2000'li yıllarımıza damga vuran "Siyasi İslam" sanki terk halinde, devlet kadrolarından tasfiye ediliyor.

İhtimal, bu anlayış hadlerini aşarlarsa, diğer aktüel cemaatler için de geçerli olur.

Peki, giden belli de yerine ne geliyor?

Cumhurbaşkanı'nın söylemlerinde ifadesini bulan yönetim anlayışı bugünkü realitemiz...

Acaba bu kadro, dünya dengelerine uyumlu, pragmatist ve sürprizsiz bir tutumla mı hareket ediyor, yoksa ideolojik bir çerçevede mi siyasetini konumlandırıyor?

Gördüğümüz, devlet politikamızın son birkaç yıl içinde NATO'ya, ABD'ye, AB'ye ve İsrail'e mesafelendiği, yine Kürtlere, Alevilere, Hristiyan azınlıklara olan pozitif yaklaşımının hız kestiğidir.

Hele Kürtlerle barış sürecini başlatan bir politik anlayış tamamen terk edilmiştir.

Öte yandan, "Şangay Beşlisi" denilen, Batı'ya alternatif ülkeler grubuyla, başta Rusya ve İran olmak üzere bir yakınlaşma başlatılmıştır.

S-400'lerden atom santrallerine, NATO ve ABD'nin sinir uçlarına basmaktan çekinilmemektedir.

Bu yönetim modeli, zamanında Tuncer Kılınç Paşa'nın ifade ettiği, günümüzde "Avrasyacılar" denilen siyaset anlayışı ile paralellik arz etmektedir.

Pek tabii, ekonomik ve lojistik açıdan "Batı"ya bağımlılık, bahse konu politik tavırlarda keskin dönüşlere imkan sağlamaz.

Bu anlamıyla "Trump'tan İsrail'e, zaman zaman yumuşama görüntüleri oluşsa da "büyük resim"de Türkiye, eskiye göre bu cenaha daha mesafelidir, soğuktur, stratejik bir ortaklık duygusu içinde değildir.

Özetle, devleti yöneten güç, eskisinden farklı bir tutum içinde gözüküyor.

Yeni yönetim anlayışı, icraatlarına "Siyasi İslam"ı ve "Batı" onayını karıştırmak istemiyor.

"Üçüncü dünya" ülkeleri ile derin bağlar oluşturmaktan çekinmiyor.

Ülkenin "beka"sının, ekonomik refahın önünde yer aldığı algısını geniş kitlelerin zihnine yerleştiriyor.

Bu çapta bir tavır değişikliğinin, hiç şüphesiz ekonomik sonuçları olacaktır.

Ez cümle yeni paradigmamız; kuvvetini "Batı" yerine "Doğu"dan almayı tercih eden, bir tür "kontrollü demokrasi" anlayışı ile saygısını kaybettiği Batı değerlerinden vazgeçişini "gün be gün" arttıran "Yeni İttihatçı" bir model izlenimi vermektedir.

Alaçatı'nın dondurmacıları

YAZ geldi yine bir "Alaçatı"dır muhabbeti gidiyor.

Tamam, Alaçatı 20-25 yıl öncesine kadar hayvan damı olarak kullanılan, yarı yıkılmış taş evleri ile terk edilmiş bir Rum Köyü idi.

Şükran borçluyuz ki, şehirli insanlar bu beldeye el attı ve büyük ölçüde imar disiplini korunarak özenli, otantik bir ortam yaratıldı.

İnsan eliyle oluşturulan bu güzellik, bir müddet sonra herkesin ilgisini çekmeye başladı.

Alaçatı'yı ilk keşfedenler zamanla azınlıkta kalmaya ve dışlanmaya başladı.

Hani birkaç yıllık sahiplik duygusunu abartsalar da bugüne dair serzenişlerinde haksız değillerdir.

Alaçatı; restoranları, kafeleri, antikacıları, resim galerileri ile yüksek gustolu bir ortam oluşturmaya başlamışken, maalesef hızlı büyümesinin yarattığı cazibe, bahse konu o naif "büyü"yü bozma eğilimine girdi.

An itibarıyla kasabanın hayranlık uyandıran "dokusu", yerini büyük ölçüde "dondurmacı", "gözlükçü", "eller havaya" tarzı gürültülü eğlence mekanlarına terk etmiş durumda.

Hani dikkatle oluşturulmuş "biblo belde", henüz kalıcı hasar görmüş değil.

Ama ülkedeki her özenli ortamı "Afrika çekirgesi" gibi istila eden görgüsüz ve agresif "karambol para", Alaçatı'yı giderek kirletiyor.

Maalesef hayatın her alanında "vasatın" hükümraniği ilan edilmiş durumda.

Alaçatı'yı ilk keşfedenler ütöpik bir ortamın hayalini kurmuşlardı.

Her koşulda nezaket ve zarafet olacaktı bu kasabanın hakim kokusu.

Adeta “Asude, güzide” gibi unutulmuş kelimeler Alaçatı’nın şahsında geri dönecekti.

Ama bu ülkede “güzeller” savunmasızdır.

Alaçatı ise çok güzeldi.

Neyse, geç kalınmış bir durum yok, orası hala çok güzel.

Bu yazının amacı “elitik bir vaha” savunması yapmak değil.

Belki ilk defa yerel yöneticilerinden ilk yerleşiklerine “rafine” bir dünya oluşturmayı becermiştik.

Demek istediğimiz “sıradanlığa” çok kolay teslim olunmamalı.

Anlaşılan, bu kasaba, periferisinde daha çok genişleyecek.

Ancak, illa büyümeye devam edilecekse, kurucu ilkelerinin korunması önem arz ediyor ve her daim “teyakkuz” da olunması gerekiyor.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş